

Stemmer ikke:

Gunnar Fog-Petersen og Gamborg.

Fraværende med Orlov:

Parkov, Pinholt, N. Frederiksen og Theodor Jensen.

Fraværende:

Moesgaard-Kjeldsen, Munk-Poulsen (syg), Axel Møller, N. Neergaard (syg), Raffnsøe, E. Rasmussen, Sporon-Fiedler, Hagbart Berg, Klaus Berntsen, Harboe, Henningsen, Chr. Jacobsen, Jørgen Jensen, N. P. Jensen P. Koch, Kofoed (syg), og Johannes Lou.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 5 af Udvalget
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 8—12 til § 5 af Udvalget
vedtoges uden Afstemning.

§ 5, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 6—12
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 13 til § 13 af Udvalget
vedtoges uden Afstemning.

§ 13, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2006; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 949).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Uden Tingets Samtykke kan denne Sag ikke forhandles i dette

Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, be-
tragter jeg Samtykket som givet. (Op-
hold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede
Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lov-
forslagets Overgang til tredje Behandling
sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Borgbjerg): Det ligger i Sagens Natur, at en endelig Færdiggørelse af Valgloven ikke er mulig uden samtidig Forhandling om Grundloven. De to Lovforslag, om en bedre Valglov og om en bedre Grundlov, griber i den Grad ind i hinanden, at Sagerne i Virkeligheden maa behandles samtidig. Med Hensyn til en hel Række af Spørgsmaal er dette ganske klart. Det gælder f. Eks. Spørgsmaalet om Valgretsaldere; en endelig Færdiggørelse af Valgloven, hvor jo ogsaa Valgretsaldere skal indsættes, er umulig, inden vi kender det Standpunkt paa det Omraade, man maatte komme til i Grundlovssagen. Men ogsaa paa andre Punkter griber de to Forslag ind i hinanden. Det gælder f. Eks. i høj Grad et Spørgsmaal som Grundlovsfæstelsen af Folketingets Medlemstal. Hvis man vil bevare den nuværende Grundlovsfæstelse af dette Tal til 140, saa lægger man i høj Grad Vanskeligheder i Vejen for en Løsning af Valglovsspørgsmaalet paa det nuværende Grundlag, nemlig med Bevarelsen af det, vi fra vor Side sætter saa overordentlig Pris paa, Enkeltmandskredssystemet. Det vil da være særdeles vanskeligt at udvikle Tillægsmandatsystemet paa en saadan virkelig rationel Maade, at det kan virke tilfredsstillende. Man kan forbedre det lidt; men virkelig udvikle det tilfredsstillende vil blive umuligt, hvis man paa Grundlovsforslaget fastholder 140 som det Maksimum, der ikke maa overskrides, bortset fra Repræsentationen for Sønderjylland. Man kan naturligvis rent teoretisk set gaa en anden Vej, nemlig nedlægge Kredse. Men naar man har hørt, hvilket Skrig der opstaaet alene i Anledning af Nedlæggelsen af fire Kredse, og hvor yderst vanskeligt det har formet sig i Udvalget under Forhandlingen om at gaa lidt videre ad den Vej, maa man indrømme, at det er en Udvej, der mere staar aaben teoretisk end praktisk.

Men der kan ogsaa komme andre Spørgsmaal frem, hvor det vil blive vanskeligt, i hvert Fald i høj Grad uheldigt, at gøre Valglovsforslaget endelig færdigt, uden at man samtidig kan overse, hvorledes det